

Doporučení bakalářské práce Olgy Ermakové k obhajobě.

Úkolem studentky bylo komplexní scénografické a kostýmní řešení opery

Albana Berga: Vojcek

Posluchačka od začátku přistupovala k zadanému úkolu samostatně, seznámila se s prací německého dramatika první poloviny 19.století George Büchnera i s hudbou rakouského skladatele začátku 20.století Albana Berga.

V teoretické části popisuje fakta, se kterými se seznámila během přípravy vypracování vlastní koncepce bakalářské práce. Dále srovnává několik výrazných operních představení Vojcka, která byla realizována v poslední době.

Stručnější část - obhajoba vlastního scénografického a kostýmního řešení, autorku usvědčuje v tom, že racionální vyjadřování podložené argumenty není její nejsilnější stránkou.

Největším problémem této bakalářské práce je ztotožnění autorky s pohledem maďarského režiséra Jánose Szásze do té míry, že se rozhodla také přenést prostředí kasáren na jakési blíž nedefinované "nádraží".

Cituji autorku: "Cílem mého konceptu bylo jednoduchými prostředky přenést na jeviště lidskou společenskou mašinerii, která nemilosrdně pohlcuje slabé jedince."

V konečném výsledku však nedokázala tento posun využít dramaticky, ale jen ilustrativně. Při popisu scénografického řešení jen vyjmenovává prvky, se kterými pracuje /koleje, mosty, věže/, jejich uplatnění je však víceméně mechanické. Vertikální a horizontální pohyb neumožnil významové, metaforické nebo dramatické proměny, ale slouží jen k rozlišení jednotlivých lokalit.

Osobitější přístup studentka prokázala při řešení kostýmů. Poučena studiem historických vojenských, železničářských, poštáckých i jiných profesních uniforem,

vytvořila systém obecných stejnokrojů, obsahující jak pracovní, tak vycházkovou verzi. Kombinací obou forem - i při zvolené monochromatickosti - se jí podařilo tvarovat charaktery postav i jejich dramatické proměny.

Nejzdařilejší část práce jsou předložené realizace kostýmů, zde studentka prokázala svoji vyjímečnou schopnost výběru správných materiálů. Střihovým řešením naplňuje svůj

záměr při určování charakteru a vývoji dramatických postav.

Největší úskalí této práce je především v koncepčním dramaturgicko – režijním přístupu, který se může zdát sporný.

Jsem však přesvědčena, že autorka během dosavadního studia prokázala schopnost osobitého přístupu k zadaným úkolům a v okamžiku týmové práce, kdy se bude moci opřít o rozbor dramaturga a vedení režiséra, bude při tvorbě inscenace svým poněkud emotivním přístupem velmi platným členem inscenačního týmu.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit písmenem C.

MgA. Dana Zábrodská-Hávová

V Praze dne 5.9.2016

